UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Talio, Sev Metiens Et Remetiens Mensvra

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1650

§. 7. Malorum militum talio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-52346

Visual Library

na? Sæpe (quandoquidem talium cladium authores ipſi ſe non vocant ad tribunal) Deus eos afficit talionis pœnâ, cùm illis ſimilia mala immittit: Sæpe illis maiora reſeruat ſupplicia in Acheronte, quia non ſufficit illis talionis pœna. *Audite ergo reges, & intelligite, diſcite iudices finium terræ. Præbete aures vos, qui continetis multitudines, & placetis vobis in turbis nationum: quoniam data eſt à Domino poteſtas vobis, & virtus ab Altiſsimo, qui interrogabit opera veſtra, & cogitationes ſcrutabitur: quoniam cùm eſſetis miniſtri regni illius, non rectè iudicaſtis, nec cuſtodiſtis legem iuſtitiæ, neq; ſecundùm voluntatem Dei ambulaſtis. Horrendè & citò apparebit vobis: quoniam iudicium duriſsimum his, qui præſunt, fiet. Exiguo enim conceditur miſericordia potentes autem potenter tormenta patientur.* Sap. 6. 2.

§. VII.

Malorum militum talio.

Quòd ſi verò Principes, Duces, Reges, ac Imperatores, ob delicta ſua, ſi non atrociùs, ſaltem lege talionis puniuntur; quid expectandum erit militibus illis, quibus tota militia nihil eſt aliud, quàm rapiendi, cædendi, occidendi licentia? Putantné, ſi deſunt tribunalia in terris, nullum in cæ-

lo ſupereſſe judicem? Immò ſentient aliquē eſſe, qui omnia videt, & compenſat. Hinc enim experiuntur, quicumq; rapinis, alijſué malis artibus diteſcunt, ſe cribro aquā hauſiſſe, atq; opes perinde vt attractæ ſunt malè, malè rurſus diffluere: rarumque eſt, militum filios eſſe opulentos. Verè dixit Iſaias:

Iſa. 33. 1. *Cùm conſummaueris deprædationem, deprædaberis.* Euaneſcunt enim ſpolia, & ingentes gazæ, non aduertentibus illis, diſſipantur, vel per conuiuia & compotationes, vel per ludos, quibus ſæpe tota patrimonia impendunt; vel per luxum veſtium; vel per dona in mulieres & meretrices effuſa; vel per furta, rapinas, lites, fraudes, & mille technas, vt ijſdē vijs abeant, quibus venerunt. Atq; vt externa hæc fortunæ bona mittam, quid aliud milites minitantur & ſpirant, quàm vulnera? nonnè & ipſi vulneribus notantur? & quidem hoc ipſo iuſtiſſimè, quia illi ad hoſtes ſauciandos conſcripti, ſocios, amicos, &, ſi poſſint, Diuos non verentur plagis temerare. Sed ita plectuntur, vt negari non poſſit, diuinam manum non abeſſe.

Ferreol. Locrius in Maria Auguſta l. 2. c. 25. *Anno 1580. 9. & 10. Iulij. Oliuerius Tempelius,* vt poſt I. Lipſium ſcribit Ferreolus Locrius, *vir quamquam militia gnarus, & acer, rerum*

tamen

mmen peſſimarum ſatagens, par auſum, pari euentu terminauit, niſi quòd hic à conuitijs in Virginem abſtinendi duo reportarit documenta: vnum in Ioanne Zvvykio comite, cui glans plumbea ex vrbe dimiſſa, naſum ferit, & aufert, quòd anteà palàm iactaſſet: Se ſuis manibus Hallenſi mulierculæ (*Dei parentem intelligebat*) naſum abſciſſurum. *Poſterius in Ioanne Ryſſelmanno, eiuſdem perfidiæ ſcurra immaniſsimo; cui quòd ſacratam ſe ſtatuam Bruxellam adducturum, atq; ibi igne ſubiecto publicè crematurum, ore impudentiſsimo profudiſſet; ictu tormenti & os, & mentum, & paulò pòſt vita conciderunt.* Ignem iſte minatus, ab igne laceratus eſt: ille meruit, vt ex boue ipſo lora ſumerentur, quibus vapularet. Ita ergo in ſcurrantem olim libuit iocari.

Zvvickius Hallenſi naſum defringere Diuæ
Dum voluit, naſum perdidit ipſe ſuum.
Nam, cum Tempelio, venientem Virgo Thraſonem
Audijt horribiles euomuiſſe minas.
Audijt, ac dicto citiùs vindicta cruentas
Militis impuri fecit in ore manus.
Extemplò ſcurra, conceptum fiſtula plumbũ,
Indignans nefas, expuit in faciem.

Cur tetigit naſum, quem funditus abſtulit illi?
Naſutus nimium Zvvickius antè fuit.

§ VIII.

Duellantium talio.

Hæc talia militibus diligenter ſunt inculcanda, quibus iocus eſt, in Diuos dicta iacere; quos qui contemnit, in cælo non videbit. Neque putent verba ſua dumtaxat ad aures Iudicis venire; vulnera autem ignorari. Omnes ictus iniquos & ſpectat, & numerat diuinus oculus, & verò etiam, in tempore compenſat. Memini virum fide dignum, in Principis menſa narraſſe, Anno Chriſti 1633. Eluaci, ſe præſente, in feſto S. Thomæ Apoſtoli, ſuper menſam, dum alij alia glorianter jactarent, Capitaneum quemdam Suedicum, cum ſarcaſmo profeſſum eſſe, *ſe octo animas habere in conſcientia ſua, à ſe occiſorum.* Permiſſus eſt hoc dicere; vt conſtaret de iudicio Dei, quo, eo adhuc ipſo die, ipſe quoque cultro interfectus eſt; vtque à ſingulis cum animabus accuſatum conſtaret, octo lethalia vulnera accepit. Hoc poſtquam ita vt dixi, relatum eſt, ſubiunxit alter, Pariſijs aliquando duellatorem captum, atque ad gladium damnatum,